

EL CAMÍ PER LA PAU

VIOLENCIES QUOTIDIANES

- 1.- El fet de cridar per voler imposar el nostre criteri.
  - 2.- L'insult com a manifestació del nostre odi envers els altres.
  - 3.- El menyspreu de no escoltar si ens estan parlant.
  - 4.- La concepció de la família com un sistema on els pares exerceixen un poder oligàrquic sobre els fills, sense deixar-los opinar en casos com la selecció d'estudis o amics.
  - 5.- La marginació de la dona, que representa més de la meitat de la població mundial; sobretot, en matèria laboral.
  - 6.- La discriminació de què són objecte les lesbianes i els homosexuals.
  - 7.- La concepció de l'ensenyament que no fomenta la creativitat i l'espert crític, i que en canvi reforça l'aspecte memorístic i rutinari.
  - 8.- La manipulació dels mitjans de comunicació a l'hora d'informar.
  - 9.- La publicitat que ens condiona a l'hora d'escollir un producte, emmarcada dins una societat de consum que crea necessitats supèrflues.
  - 10.- L'adulteració dels productes de consum que posen en perill la nostra salut i les mínimes garanties de qualitat de vida.
  - 11.- La contaminació en qualsevol de les seves expressions: l'atmosfèrica -en l'aigua dels mars i els rius-, l'ambiental -sobretot en paratges naturals- l'acústica -que fa augmentar-nos els nervis i minvar la paciència-, la visual -amb accions arquitectòniques i urbanístiques impropcedents-, l'olfactòria -produïda pel fum de les fàbriques...
  - 12.- La pressió que exerceixen alguns empresaris o encarregats -amb les armes d'amenaça d'acomiadament, etc.- damunt l'obrer ras i que li provoquen els efectes lògics de treballar sota un règim de por.
  - 13.- La imposició d'una llengua i unes tradicions alienes en un territori amb llengua i costums propis.
  - 14.- L'enfocament de l'ensenyament de la Història basat en les guerres i que oblidia que els qui veritablement la fan són els homes.
  - 15.- Les agressions dels sistemes polítics que basen el seu poder en la violència institucional o obliden els sectors més desatesos de la societat (barraquisme, atur, analfabetisme...).
- Malauradament, aquesta llista pot allargar-se gairebé indefinidament. Us convidem a completar-la per tal que reflexioneu entorn de la multiplicitat de formes -de vegades molt subtils i quasi indescobribles- en què se'ns presenta la violència quotidianament d'una manera absurdament legítima per a la nostra societat.

SOBRE LA PAU

A Ernesto Guevara

De vegades la pau
no és més que por:
por de tu, por de mi,
por dels homes que no volem la nit.
De vegades la pau
no és més que por.

De vegades la pau
fa gust de mort.
Dels morts per sempre,
dels que són només silenci.
De vegades la pau
fa gust de mort.

De vegades la pau
és com un desert
sense veus ni arbres,
com un buit immens on moren els homes.
De vegades la pau
és un desert.

De vegades la pau
tanca les boques
i lliga les mans
només et deixa les cames per fugir.
De vegades la pau.

De vegades la pau
no és més que això:
una buida paraula
per a no dir res.
De vegades la pau.

De vegades la pau
fa molt més mal;
de vegades la pau
fa molt més mal.
De vegades la pau.

RAIMON

Les conclusions dels escolars no han de quedar estancades al seu entorn, són perfectament aplicables a la vida quotidiana de tothom.

1.- Hi ha més violència generada per la superioritat intel·lectual o econòmica, que no pas per la superioritat física.

2.- L'agressió verbal farcida d'amenaques i insults és molt habitual i fins i tot quotidiana per nosaltres.

3.- En general som selectius i marginadors amb els altres. No cal anar gaire lluny per escoltar o explicar acudits sobre els negres.

4.- Violència és també no seguir les normes de convivència com per exemple saltar-se les normes de circulació.

5.- Un recurs fàcil, són els crits, hom pot pensar que per cridar més imposarà als altres els seus criteris. És fàcil trobar debats televisius de caire violent.

6.- Trobem en el nostre entorn una manca de respecte tant a persones, el respecte entre veïns, a les autoritats, com a les coses públiques, les quals malmenem.

8.- Moltes vegades hem vist com el més fort s'imposa al dèbil.

9.- Agafar-se la justícia per la seva banda, com la llei del Talió, és clarament una situació violenta.